

DUBŇANSKÉ FARNÍ NOVINY

č. 11 – adventní/vánoční 2018

Neříkej, že nemáš čas! To říkej, až budeš umírat!

Milí přátelé!

Nadpis, kterým tento článek začíná, je jedním mnoha z citátů obsažených v knížce „Mozaika duchovní moudrosti“, která je přílohou těchto již tradičních předvánočních Dubňanských farních novin. Je to takový malý vánoční dárek pro vás. Snad vám nejen udělá radost, ale přinese i užitek.

„Kdo je moudrý? Kdo se učí od každého.“ To nejsou slova moje, ale z Talmudu, knihy, která obsahuje starou moudrost izraelského národa – toho národa,

ve kterém se Bůh před více než dvěma tisíci lety stal člověkem. Knížka, kterou vám dávám, je sbírkou mnoha citátů od známých i neznámých osobností. Není určena pro souvislé čtení, ale spíše pro to, aby si každý našel to, co ho zaujme. A mohl nad tím pak dál přemýšlet – rozjímat. Pokud bychom ani o Vánocích nenašli čas se zastavit a zamyslet – tak kdy už jindy?

Knížku, která je přílohou těchto Dubňanských farních novin, jsem měl v minulosti příležitost dát některým z vás osobně při různých setkáních s vámi. Nyní

využívám možnosti, aby ji dal i vám, kterým jsem ji zatím osobně předat nemohl. A vy, kteří knížku dostáváte již podruhé, máte možnost jednu z nich dát zase dál – někomu, komu udělá radost (kdybyste ještě pro někoho chtěli další, stavte se na faře, rád vám je dám). Když jsem začal jedním střípkem z moudrosti izraelského národa, další použiji na závěr. Je to starý židovský příběh pro zamýšlení:

Rabi se ptal svých žáků: Který kůň je lepší? Rychlý nebo pomalý?“ Jeden z žáků vykřikl: „Samozřejmě, že ten rychlý!“ Rabi odpověděl: „Ne vždy...! Záleží na tom, zda na něm jedeš správným nebo nesprávným směrem.“

Do nového roku vám (ale i sobě) přeji, abychom se nesoustředili jen na rychlost, s jakou postupujeme, ale na správnou cestu. Protože na těch nesprávných životních cestách by byla rychlost postupu spíš na škodu... Přeji vám také pokojné a radostné Vánoce a těším se na setkání s vámi při vánočních bohoslužbách.

P. Pavel Zahradníček
farář v Dubňanech
(můj mobil je 731 402 651, email pavel@fatym.com)

„V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu: To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města.

Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.“

Z Lukášova evangelia, které se čte o půlnoční mši svaté

Srdečně zveme:

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Na Štědrý večer 24. prosince 2018 bude mše svatá zvláště pro rodiče s dětmi v 16:00. Půlnoční mše svatá bude ve 22:30 (se zpěvem sboru). O slavnosti Narození Páně (Hod Boží vánoční) 25. prosince 2018 bude mše svatá v 7:30 a v 10:30 (opět se zpěvem sboru). O svátku svatého Štěpána 26. prosince 2018 bude mše svatá v 7:30. Všichni jste srdečně zváni! Stejně tak jste srdečně zváni i na všechny další bohoslužby.

Tradiční Tříkrálová sbírka
bude 5. 1. 2016.
Děkujeme!

KOSTEL OTEVŘENÝ PRO NÁVŠTĚVU BETLÉMA

Srdečně vás země také k prohlídce dubňanského betléma. Kostel bude otevřený v úterý 25. 12. 2018 na Hod Boží vánoční od 14 do 17 hodin, ve středu 26. 12. na svátek svatého Štěpána rovněž od 14 do 17 hodin.

Na svátek Svaté rodiny v neděli 30. 12. 2018 od 14 do 16 hodin, na Silvestra 31. 12. od 14 do 16 hodin a 1. 1. 2019 na Nový rok rovněž od 14 do 16 hodin. Vezměte děti, vnoučata a přijďte. Anebo přijďte i sami, vnímat atmosféru svátečně vyzdobeného dubňanského kostela.

Jistě také víte, že i v době mimo uvedené časy – po celý rok – je přes den a někdy i dlouho do večera otevřeno zádveří kostela pro krátké zastavení se, modlitbu...

**Na závěr jeden vtíp
(pro zasmání, ale
i k zamyšlení):**

„Šéfe, mohl bych zítra dostat volno? Žena potřebuje doma pomoci s vánočním úklidem,“ ptá se Rudolf v práci.

„To jsi se zbláznil, Rudo? Víš, jak jsme na tom před Vánoci, kvůli takové pitomosti ti volno dát nemůžu!“

„Díky, šéfe,“ uleví se Rudovi, „já věděl, že je na tebe spolehnutí!“

Nečekejme pěknou vánoční atmosféru tam, kde ji nepřipravíme dobrým prožitím adventu. Jsme už dospělí, a tak jistě víme, že krásné Vánoce nedělá to, co dostaneme, ale to co dáme. Také to, co darujeme již před Vánocemi... A to nejcennější, ale také nejtěžší, co může člověk dát, je dát sám sebe: svůj čas, svou pozornost...

